

[Økonomiministeren.]

neret med særlige aftaler på landbrugsområdet. Fra fransk side tilkendegav man i generelle vendinger, at man var rede til at overveje sådanne arrangementer. Efterhånden som de tyske overvejelser tog form, viste det sig imidlertid, at der ikke kunne tilvejebringes overensstemmelse mellem den franske og den tyske regering om den nærmere udformning af sådanne handelsarrangementer.

Uanset den uklarhed, der således bestod mellem de seks lande, påtog Kommissionen sig at afgive en ny udtalelse om spørgsmålet, og denne fremkom i begyndelsen af april umiddelbart før det sidst afholdte EEC-ministermøde om spørgsmålet. Kommissionen fastholder i sin udtalelse, at en interim-ordning med de ansøgende lande må sigte mod fuldt medlemskab, og søger i øvrigt at kombinere tankerne om handelsarrangementer med gennemførelsen af konsultationsordninger og samarbejde på felter uden for Romtraktaten især på det teknologiske område.

På EECs rådsmøde den 5. april var der fortsat uoverensstemmelse mellem de seks såvel om det langsigtede mål som med hensyn til det nærmere indhold af en interim-ordning. Der skulle have været nyt råds-møde om sagen den 9. maj, men dette er udsat til den 30. maj.

Det kan næppe undre, at den indre udvikling i fællesmarkedet har været hæmmet af uoverensstemmelserne i spørgsmålet om fællesmarkedets udvidelse. De umiddelbare store opgaver for fællesmarkedet er den endelige udformning af markedsordningerne for oksekød og mejeriprodukter samt den endelige fuldbyrdelse af toldunionen for industrivarer. Det var meningen, at de to markedsordninger skulle være trådt i kraft pr. 1. april d. å., men denne frist har ikke kunnet overholdes, og de seks forsøger nu at få markedsordningerne ført ud i livet pr. 1. juli, samtidig med at toldunionen ifølge planen skulle fuldbyrdes.

Regeringen har nøje fulgt drøftelserne om midlertidige ordninger mellem fællesmarkedet og de ansøgende lande. Vi værdsætter ethvert skridt, som på konstruktiv måde kan lette optagelsen af nye medlemmer i fællesmarkedet, og vi har ud fra dette grundsynspunkt givet tilslutning til tanker-

ne om konsultationsarrangementer mellem de seks og de ansøgende lande. Vi vil endvidere være rede til at overveje ethvert enigt forslag, der måtte fremkomme fra fællesmarkedet om handelsarrangementer med de ansøgende lande. Vi må imidlertid lægge vægt på, at sådanne arrangementer fører i retning af en udvidelse af fællesmarkedet og ikke gennem begrænsede aftaler forflygtiger det grundlæggende problem, som er dannelsen af et bredt økonomisk fællesskab i Europa. Der er næppe tvivl om, at de seks som led i et midlertidigt handelsarrangement vil ønske at opnå fordele på landbrugsområdet, navnlig på det britiske marked, og det forekommer i høj grad tvivlsomt, om de seks i den nuværende vanskelige situation til gengæld vil være rede til inden for rammerne af deres fælles landbrugspolitik at give indrømmelser af væsentlig interesse for Danmark.

På det nordiske statsministermøde i København den 22.-23. april erklærede Danmark ligesom de øvrige nordiske lande sig rede til at overveje forslag fra EEC til overgangsløsninger, men det måtte være under den forudsætning, at sådanne løsninger fremmer gennemførelsen af den markedspolitiske målsætning, som de nordiske lande hver især opretholder uændret.

I den nuværende situation er regeringen ikke indstillet på at tage noget initiativ over for fællesmarkedet, hverken alene eller sammen med andre lande. Dette ville næppe fremme den brede markedsløsning, vi tilstræber, eller støtte de kræfter inden for fællesmarkedet, der fortsat arbejder herfor. Men Danmarks ansøgning om medlemskab af fællesmarkedet står fortsat ved magt, og regeringen vil som hidtil opretholde nær kontakt med Kommissionen i Bruxelles og med de enkelte medlemslande med henblik på at holde sig bedst muligt orienteret om den almindelige udvikling inden for fællesmarkedet. Vi vil ikke på noget område slække på agtpågivenheden og kan derfor — hvis der skulle ske en ny udvikling — med kort varsel gøre Danmarks stilling klar.

Den tidligere regering nedsatte i 1966 et embedsmandsudvalg, der til stadighed følger udviklingen inden for fællesmarkedet og overvejer, hvilke problemer denne udvikling rejser eller kan forventes at rejse for